

WIE IS DIT?

God zegene u, broeder. Het is zo mooi om naar het huis van de Here te mogen komen.

² Ik denk dat ik enige tijd geleden wat Schriftgedeelten aan het bestuderen was, en er stond dat toen Jezus Jeruzalem naderde, dat de discipelen hun ogen ophieven en ze de heilige stad in de verte zagen; en ze begonnen zich te verheugen en te zeggen dat: “Nu zal het koninkrijk hersteld worden.”

³ En deze zekere man die vertelde, of sprak over een recent bezoek aan Palestina, en hij zei dat mensen nu, in het afgelopen jaar, op een punt komen, dat wanneer ze uit het dal naar boven komen en om de bocht kijken, op dezelfde weg waarop Jezus en de discipelen in die tijd waren, dat als zij de stad zien, zij beginnen te huilen.

⁴ Weet u, ik geloof dat er iets was dat die discipelen, in die dagen, voelden, dat—dat het koninkrijk weer hersteld zou worden.

⁵ En nu is het bijna tijd. En ik geloof dat dat het gevoel onder de mensen is, dat het koninkrijk bijna gereed is om weer te worden hersteld.

⁶ Broeder Neville, onze welwillende en gezegende voorganger, heeft zojuist met mij gesproken over een aanstaande opwekkingsactie hier in de tabernakel, over een paar avonden, om erover te bidden. En ik zei hem dat ik dacht dat het een gezegende zaak zou zijn.

⁷ U kunt gewoon niet te veel opwekkingen hebben. En zo vaak krijgen we de verkeerde opvatting over een opwekking. Een opwekking is niet zo zeer om nieuwe leden binnen te halen, maar het is om datgene wat we al hebben te doen herleven. En ik ben . . .

⁸ Ik wil dit graag zeggen, want ik zeg het uit het diepste van mijn hart. Dat ik een ander gevoel bij de tabernakel begin te krijgen vergeleken met wat een lange tijd is geweest, een gevoel van—van een diep geestelijk gevoelen, zoals het vroeger, lange tijd geleden was; van iets dat houvast krijgt, en het heeft een echt fundament. En ik vertrouw erop dat God deze kleine gemeente zal zegenen, en opnieuw . . .? . . . in zijn kracht.

⁹ En ik zie dat het bouwprogramma voortgaat, en ik vind dat iets geweldigs. Want vroeg of laat zullen wij ouderen de wapenuitrusting neerleggen en het weer in de handen van onze kinderen geven om die gouden trap op te lopen.

¹⁰ Onlangs passeerde ik die halverwege-markering nu, van vijftig jaar oud. Ik kan dat gewoon niet vatten. 't Lijkt alsof

geen tijd voorbijgegaan is sinds ik de boodschappen voor Chris Meisner vervoerde, ongeveer achttien, zestien, achttien jaar oud. Maar 't is gewoon voorbij gevlogen. Het laat gewoon zien dat wij hier geen blijvende stad hebben, maar we zoeken de toekomstige. En dat is de stad waarvan God de Bouwmeester is en er zal daar nooit een einde zijn.

11 Toen ik vanmorgen over het onderwerp Moederdag sprak, en probeerde om moeder te plaatsen, niet zoals ze eigenlijk is, in de ouderdom met de rimpels, en al dit; haar krukken, of een oude rolstoel, of fauteuil, en een kleine pot met bloemen die bij haar staat; maar moeder in de opstanding, weer hersteld naar haar jeugd, en stralend staand als een koningin. Dat is de manier waarop ik graag aan mijn moeder denk. Ik hou er niet van om aan haar te denken hoe ze nu is, oud. Ik denk graag aan wat er komen gaat. En ik weet dat u zo over uw moeders denkt. Denk aan haar zoals ze werkelijk in haar hart is. Hoewel veel . . . zoals de dichter zegt: "Het leven is niet gemakkelijk geweest voor haar, maar ze zou het helemaal opnieuw leven, gewoon om iets voor jou te doen." Dus God zal het zo maken dat ze voor altijd met jou kan leven. Dus, daar ben ik blij om.

12 Ik weet niet waarom ik dit vanmorgen aankondigde, dat ik vanavond zou spreken, zo de Here wil, over: *Wie Is Dit?* Weet niet eens hoe ik het zal gaan doen. Maar ik ben druk bezig geweest tot ongeveer een uur en tien minuten geleden met interviews de hele middag lang en had bijzonderheden en—en noodoproepen. Ik kon ze niet afmaken.

13 En ik wil dat u blijft bidden voor doctor Sam. Hij—hij doet het goed en we zijn dankbaar. En doctor Baldwin en mevrouw Baldwin herstellen beiden. Ze doen het goed.

14 En ik wil dat u vanmiddag een nieuw persoon op uw gebedslijst plaatst. Dat is Harry Lease hier, de drogist. Harry is een persoonlijke vriend van mij. En zolang ik hem heb gekend, dacht ik dat hij een Christen was, tot vanmiddag, toen zijn broer een verzoek voor de redding van zijn ziel deed. Broeder Mike Egan bracht de . . . onze beheerder hier, bracht het nieuws. En Harry is in een ernstige toestand, daarginds in het ziekenhuis. Ik wist niet dat hij zoveel respect voor mij had; maar, hij wees zijn eigen voorganger vanmiddag af, of de voorganger van de gemeente waar hij heen gaat, en wilde dat ik hem kwam zien. En ik wil hem gaan zien. Dus, bid voor Harry.

15 We zijn blij hier vanavond om te erkennen, mijn vrienden vanuit Georgia, broeder Welch Evans en zijn gezin. Ik zie ook andere bezoekers die ik niet ken, ze waren waarschijnlijk hier vanmorgen.

16 Als ik me niet vergis, zie ik broeder en zuster Elmer Collins daar achterin, uit Phoenix, Arizona. O, je bent niet veranderd. Lijkt wel alsof je je spoorwegkleding aan zou moeten hebben,

en—en van het spoor bent gekomen. En welkom weer thuis! Ik kan je niet vragen om hier te blijven, omdat je een betere plek hebt gevonden, zie, dat is erg fijn, Phoenix. Zou daar zelf graag eens willen wonen.

¹⁷ En dan zie ik broeder Smith hier, van de Church of God, daarginds. Broeder Smith, het werd mij onlangs gegeven, uw boekje, of gistermiddag laat. Ik heb het nog niet gelezen, maar ik zal het zeker onderschrijven, zolang ik weet dat u het geschreven hebt. Het moet echt waarheidsgetrouw de Schrift zijn. God zegen u. En ik hoop dat het een succes is.

¹⁸ En vele anderen, zou ik kunnen zeggen. U bent hier allemaal van harte welkom bij de tabernakel. En ik heb vanmorgen van dat lied van zuster Stricker genoten, die zong: “Hij kijkt door het raamwerk naar haar.” Mijn Mennonieten broeders hier, blij om hen hier te hebben. En, o, u allemaal! Een vriend hier, ik geloof van verderop in Illinois, zijn zoon verzorgt achterin de opnames, heb hen weer mogen ontmoeten. En zo velen, dat ik misschien . . . Denk niet dat ik u geringschat als ik uw naam niet noem, maar ik verwelkom jullie gewoon allemaal.

¹⁹ Nu, laten we vanavond lezen, voor een Schriftonderwijzing, uit Mattheüs het 21ste hoofdstuk te beginnen bij het 1ste vers, en lezen tot en met het 11de.

En toen zij Jeruzalem naderden, daar kwamen te Betfage kwamen, aan de Olijfberg, toen zond Jezus twee discipelen uit, tot wie Hij zeide:

Gaat naar het dorp, dat tegenover u ligt, en terstond zult u een ezelin vastgebonden vinden, en een veulen bij haar; maakt haar los en brengt haar tot Mij.

En indien iemand u iets erover mocht zeggen, zegt dan: de Here heeft ze nodig. Hij zal ze terstond zenden.

Dit is geschied, opdat vervuld zou worden hetgeen gesproken is door de profeet, toen hij zeide:

Zegt de dochters Sions: Zie, uw Koning komt . . . in zachtmoedigheid . . . rijdend op een ezel, en op een veulen, het jong van een lastdier.

Nadat de discipelen heengegaan waren en gedaan hadden, zoals Jezus hun had opgedragen,

Brachten de ezelin en het veulen en zij legden hun klederen erop, en zetten Hem daarop.

En een erg grote menigte spreidde hun klederen op de weg, . . . sloegen takken van de bomen en spreidden die op de weg.

En de menigte, die vóór Hem uit gingen en die volgden, riepen, zeggende: Hosanna de Zoon van David,

gezegend Hij, die komt in de naam des Heren; Hosanna in de hoogste hemelen!

En toen Hij Jeruzalem binnenging, kwam de gehele stad in rep en roer en zeide: Wie is dit?

En de scharen zeiden: Dit is de profeet, Jezus, van Nazaret. . .

Laten we onze hoofden buigen voor gebed.

²⁰ O Here, wij vragen ons af wat wij zouden hebben gezegd indien wij in die dagen zouden hebben geleefd. Maar wij leven in een grótere dag, waarin we naar Hem uit zien om te komen. En terwijl wij voorbereidingen treffen, Here, onze harten voorbereiden en alle schoven binnenhalen die we van de oogstvelden binnen kunnen halen, zowel in binnen- als buitenland, denken wij aan en verwachten de tijd dat wij Hem zullen zien komen, rijdend op een wit paard, uit de poorten van de Heerlijkheid neerkomend, om deze oude vergankelijke lichamen van ons te veranderen en om te vormen in een verheerlijkt lichaam zoals Zijn eigen; waar geen zonde kan zijn en geen teken van de dood ooit binnen kan gaan. En wij zullen Hem zien zoals Hij is, en leven, en Hem liefhebben in alle komende tijdperken.

²¹ Wij danken U voor deze gemeente en voor zijn voorganger en voor de beheerders en de diakenen en voor iedere persoon die hier komt; en voor de bezoekers die in onze poorten zijn, die schapen van dezelfde kudde zijn, maar vanuit een andere stal. Wij willen vragen dat U hen vanavond zult zegenen, met Uw tegenwoordigheid.

²² En voed ons met Uw Woord, opdat wij vanavond hier vandaan mogen gaan met een vastberadenheid om betere Christenen te zijn dan dat we ooit zijn geweest. Mogen wij met een nieuwe hoop in ons hart gaan en met vreugde, wachtend op Zijn komst.

²³ Als er bij toeval sommigen onder ons zouden zijn die ziek en aangevochten zijn, willen we niet vergeten om voor hen te bidden. Dat zij. . . Vanavond het gebouw binnenkomend, waar wij ons verzameld hebben voor de aanbidding, ziek binnenkomend, mogen zij gezond uitgaan.

²⁴ En we willen vragen voor degenen die herstellend zijn, in de huizen en de ziekenhuizen, en op de bedden van aanvechting zijn. Wij bidden, o God, dat Uw genade zich naar hen uit zal strekken.

²⁵ We willen bidden voor degenen die onverschillig zijn vanavond, die nog niet hebben geproefd en gezien dat de Here goed is, die niet weten wat het betekent om geliefd te zijn door God. Ze begrijpen gewoon niet wat ze missen. O God, mag een radio-uitzending, of op wat voor manier dan ook, hun harten aanraken, en hun emoties naar U mogen worden gekeerd, vóór

de deur der genade gesloten wordt en zij buitengesloten worden om in het oordeel te staan, zonder genade.

²⁶ Help ons Here. Deze dingen bidden wij in de Naam van de Here Jezus en voor Zijn glorie vragen wij het. Amen.

²⁷ Het volk was zo opeengepakt rondom de poorten en de straten waren stampvol, en er was zelfs geen ruimte voor mensen om te slapen. Ze lagen buiten de muur, over het hele terrein; omdat dit het Pascha was. En er kwamen mensen uit alle hoeken van de bekende wereld om op deze tijd te aanbidden. Het was de tijd waarin het paaslam werd geslacht. En de... Het representeerde hun bevrijding uit Egypte, de slavernij. En zij hiielden dit jaarlijks. Ieder jaar vond dit grote Pascha plaats. En het was één van de meest opmerkelijke momenten van de... of evenementen van de Joodse religie, omdat het de tijd voorstelde dat ze werden bevrijd.

²⁸ Alle mensen houden ervan om daaraan te denken, de tijd dat ze werden bevrijd. Hoe dat ieder van ons vanavond terug kan gaan naar de tijd toen wij werden bevrijd! Wat het voor ons betekende!

²⁹ Ik kan me uit mijn eigen ervaring herinneren, van hoe mijn arme jongensachtige hart ernaar hunkerde om God aan te raken. Ik dacht: "o, als ik er alleen maar naartoe zou kunnen gaan om op Zijn deur te kloppen en een tijdje met Hem te praten!" En natuurlijk kent u mijn verhaal. Ik heb me een pen en papier genomen en was van plan om Hem een brief te schrijven, omdat ik niet met Hem kon praten. En ik wist dat Hij in de bossen woonde, omdat ik Hem had gehoord, en ik had Hem in de bossen zien bewegen. En een—een zeker oud vertrouwd pad waar ik altijd over ging wanneer ik aan het jagen was of zou gaan vissen. Ik dacht: "ik zal het gewoon aan de boom spijkeren en het richten aan meneer Jezus." Gewoon op één of andere manier, zodat die last van mijn hart weg zou kunnen zijn.

³⁰ O, die avond daarginds! Ik zou mijn leeftijd kunnen vergeten, ik zou zelfs mijn naam eens kunnen vergeten, maar ik kan nooit dat uur vergeten toen Hij mij van zonde bevrijdde. Iets gebeurde binnen in mij, hetgeen mij door de grote uren van duisternis heen heeft geholpen. Het uur van mijn bevrijding, de lasten van zonde verlieten mij en ik was een nieuw persoon. Ik ben sindsdien een nieuwe schepping in Christus Jezus geweest.

³¹ En deze Joden, ze kwamen elk jaar ernaartoe. En er was een—een fontein binnenin de kerk. En ze namen het—het brood, en de bittere kruiden, en het lam, en zij dronken uit deze fontein in de kerk. En zij verheugden zich met elkaar, omdat God hen genade had getoond. Dit was dus de Paschatijd, en niet alleen was het Pascha, maar het was een bijzonder Pascha.

³² Weet u, het is soms zo dat we naar de kerk gaan en . . . We houden er altijd van om te gaan, maar het is soms zo dat er iets bijzonders gebeurt.

³³ En dit was één van die momenten. De atmosfeer was geladen met verwachting, net zoals het vandaag de dag is. Alle ogen van degenen die van Hem hielden zagen ernaar uit om Hem door de poort te zien komen.

³⁴ En ik geloof dat het vandaag de dag voor een groot deel op die wijze is, want degenen die Hem liefhebben zien uit naar Hem. De atmosfeer is geladen met verwachting.

³⁵ Als wij in deze dag leven, waarin de aarde in feite één groot kruisvat is geworden. En de wetenschap vertelt ons: "Het is slechts drie minuten voor middernacht." En ik weet zeker dat u het las, zoals ik laatst, dat verhaal van deze generaal in het leger, zei dat: "Indien er een nog een oorlog was, zou het maar slechts twee of drie minuten duren." De vroegere tijden van gevechtsvoering en schieten met geweren en schuttersputjes graven, dat is allemaal voorbij. Ze beweren dat de volgende oorlog slechts twee of drie minuten lang zal zijn. Op een dag zal één of ander chaotisch persoon over de rooie gaan en één van die bommen afvuren. En wanneer ze dat doen, hebben wij overal afluisterposten om direct weer terug te vuren. De wereld kan dat gewoon niet overleven.

³⁶ Iedereen op het Pascha wist dat er iets zou gaan gebeuren, maar ze wisten niet precies wat het was.

³⁷ En zo is het vandaag. Bijna iedereen weet dat er iets op het punt staat te gebeuren. Iedereen weet dat. U kunt tot de zondaar spreken, u kunt tot de handelaar spreken, u kunt tot wie dan ook spreken en, o, het is zo'n rusteloze tijd voor de wereld.

³⁸ Maar u kunt met een man of een vrouw spreken die uitziet naar Zijn komst en de heerlijkheid straalt van hun gezicht. Ze zien uit naar die grote gebeurtenis. Dus, de hele atmosfeer is opnieuw geladen, met de verwachting dat iets gaat gebeuren. De wereld weet niet wat er staat te gebeuren, maar de gemeente van de levende God weet wat er staat te gebeuren. Ze weten dat binnenkort de bazuin zal klinken, en we zullen Hem uit de Heerlijkheid zien komen rijden op een wit paard, en de legers van de hemel Hem volgend. En zij die in Christus gestorven zijn zullen opgenomen worden en omhoog worden genomen om Hem te ontmoeten in de lucht. Dat is wat we naar uitzien. We verlangen ernaar.

³⁹ En ons wordt verteld dat de zielen van die moeders, enzovoort, waarover we vanochtend spraken, net onder het altaar van God, het uitschreeuwen: "Hoe lang nog, Here? Hoe lang nog?" Moeder wil je net zo graag zien als jij haar wilt zien. En onze geliefden willen ons evenzeer ontmoeten als wij hun willen ontmoeten.

40 Wat een reünie zal dat zijn als Hij komt! Om onze geliefden te ontmoeten en hen te zien in hun opstandingslichaam, en verheerlijkt, en rond te wandelen met de erfgenaam van de opstanding, naar hun karakter kijkend, hoe het is veranderd, de zachtmoedigheid en de rust. En het zal geen drukte en gewoel zijn, en geduw en getrek, want we zullen heel de eeuwigheid hebben om samen te wonen.

41 O, dit grote neurotische tijdperk waarin wij leven, gewoon nergens geen tijd voor, maar klimmen en rukken en graaien, nou, het is een verschrikkelijke dag.

42 Dus, terwijl ze wachtten dat er iets ging gebeuren, was het jammer dat velen van hen bij het Pascha Hem nooit te zien kregen. Toch wisten zij dat er iets ging gebeuren, maar toch kregen zij Hem niet te zien.

43 Zo zal het zijn bij de komst van de Here. Er zijn veel onrustige mensen vandaag, die weten dat er iets staat te gebeuren, maar ze—ze zullen Hem nooit zien. Want Hij zal komen in de stilte van de middernacht om die kleine gemeente weg te nemen, die verlangt en wacht en verwacht om Hem te zien. Dat zijn degenen die Hij weg zal komen nemen. Velen van de wereld, die leven van de glamour, en hun zielen laven aan de dingen van de wereld, zullen nooit weten wat er gebeurd is, totdat de gemeente in de heerlijkheid is gegaan, want Hij zal komen als een dief in de nacht en ze wegnemen. Dus, we kunnen zien dat we weer terug zijn bij dezelfde plaats. Nu, wij ontdekken dat, deze verwachtingen, dat God komt tot degenen die. . . Door de hele Schrift heen, is het hetzelfde geweest. Dat ze. . . Hij verschijnt altijd aan hen die Hem verwachten, altijd aan hen die Hem willen zien. En ik weet zeker dat dat de hoop is die vanavond op onze harten is.

44 Het is ongeveer zes maand geleden, denk ik, dat ik aan een paar mensen aan het getuigen was. En ik zei: “O, om te bedenken, dat Hij bijna ieder moment zou kunnen komen!”

45 En wat mij ertoe bracht om dat te zeggen: ik sprak over broeder Bosworth. Toen ik die oude heilige ging bezoeken, toen we hoorden dat hij stervende was, tachtig en nog wat jaar oud, mijn vrouw en ik gingen heen. . . om hem daar te bezoeken voordat hij stierf. Ik moest gewoon iets tegen hem zeggen. Ik hou ervan om heiligen te zien wanneer ze de heerlijkheid binnengaan, en ik moest hem bezoeken. En we gaven plankgas.

46 Maar toen ik daar aankwam en mij naar binnen haastte, lag in een hoekje die oude patriarch. Hij hief zijn hoofd omhoog toen hij mij zag aankomen. Zijn oude, zwakke armen hingen neer met het vlees naar beneden hangend. En hij reikte zijn armen naar mij uit. En ik omhelsde hem en riep het uit: “Mijn vader, mijn vader, de wagens van Israël en de ruiters daarvan,” want hij was een geheiligd, godvruchtig man.

47 En ik zei: “Broeder Bosworth, ik wil u iets vragen. Gelooft u dat u gezond zult worden?”

Hij zei: “O, ik ben niet eens ziek.”

Ik zei: “Wel, wat is er aan de hand?”

48 Hij zei: “Ik ga naar huis.” Hij zei: “Ik ben moe en ik ben uitgeput. En ik wil gewoon naar huis gaan.”

49 Ik zei: “Dan realiseert u zich dat u sterft?” Ik zei: “Ik wil u iets vragen. Door de ongeveer zeventig en nog wat jaren heen van dienst, wat is uw meest glorieuze moment geweest? Kunt u tot mij spreken, meneer, en mij vertellen welke ervaring het is die u door de tijd heen hebt gehad, die u als uw grootste moment zou kunnen rekenen?”

50 Als ik zal leven om zijn leeftijd te bereiken, zal ik nooit vergeten, hoe die donkere ogen mij pakten over de bovenkant van die bril. Hij zei: “Mijn dierbare broeder, dit is het grootste moment van mijn leven. Ik kan geen moment bedenken die heerlijker zou zijn, dan juist dit ogenblik.”

51 Ik keek hem in het gezicht en ik zei: “Meneer, weet u nog steeds dat u sterft?”

52 Hij zei: “Broeder Branham, ik lig hier elke minuut te wachten dat Hij die deur opent en mij met Hem mee naar huis komt nemen.” Dat is de wijze om te sterven. Dat is de manier om te gaan.

53 En zoals u weet, dat ongeveer twee uur voordat hij stierf. . . Hij lag in een coma voor meer dan twee dagen. En toen hij tot zichzelf kwam, hief hij zichzelf op in de kamer en begon te spreken tot zijn vrouw. Toen, plotseling, leek hij transparant te zijn. En hij schudde de handen, zeker een uur lang of meer, met vrienden die veertig of vijftig jaar lang dood waren, die zijn bekeerlingen in zijn gemeente waren. Schudde de handen met zijn moeder en zijn pappa. Totdat hij. . . het leven zijn lichaam had verlaten, legde zich neer op het kussen en ging slapen, in de armen van de Here Jezus. Er gaat niets boven Hem te dienen, Hem te verwachten.

54 En terwijl ik met deze man sprak, hierover, en die ervaring vertelde, zei ik dit. Ik zei: “Meneer, o, zal het niet heerlijk zijn wanneer we Hem zien? O, als Hij vandaag zou komen!”

Hij zei: “Broeder Branham, maak de mensen niet zo bang.”

Ik zei: “Wat bedoelt u?”

55 Hij zei: “O, probeer de mensen niet te vertellen dat de wereld komt, of dat Christus komt. Het maakt ze bezorgd.”

56 “O,” zei ik, “nee. Neemt u mij niet kwalijk. Voor degenen die uitkijken naar Hem, is het het meest glorieuze nieuws dat ze kunnen horen, dat Jezus net op het punt staat om door te breken en Zijn gemeente te nemen.” Ouderdom zal worden

vervangen door jeugd. Vreugde zal worden gegeven in plaats van somberheid. Leven zal worden gegeven in plaats van dood. Onsterfelijkheid voor sterfelijkheid, zal worden uitgewisseld. O, wat een moment, om te weten dat Hij zal komen!

⁵⁷ Zij keken naar Hem uit. Ze verwachtten Hem. En toen Hij kwam, ontdekten we dat er twee partijen waren. De ene groep was vóór Hem en één was tegen Hem.

⁵⁸ En dat is de wijze waarop we het vandaag aantreffen. Dat is wat, Zijn komst heeft altijd de mensen verdeeld. Iedere keer wanneer u Jezus vindt, vindt u daar diegenen die er tegengekeerd zijn. Dat is Satan. En vandaag, als we dat bedenken, zien we niet veel verandering. Precies hetzelfde. De mensen zijn veranderd, maar de geest van de mensen is niet veranderd.

⁵⁹ Dus, toen ze uiteindelijk uit de poort keken en Hem aan zagen komen rijden op die kleine witte ezel, geen wonder dat de discipelen begonnen te—te schreeuwen: “Het Koninkrijk der Hemelen is gekomen!” De mensen renden Hem tegemoet en heel Jeruzalem kwam in beroering. Er is iets mee, wanneer Jezus komt, ontstaat altijd beroering. En de gehele stad kwam in beroering. En zij—zij kunnen het niet verbergen.

⁶⁰ En de predikers van die dag moesten rekenschap geven voor deze beroering, want het was op het feest van het Pascha. En ze schreeuwden het uit: “Wie is Dit?” toen de atmosfeer geladen was, en de komst van de Here Jezus naar Jeruzalem had de atmosfeer geladen met verwachtingen; het leek erop dat de leraren wel behoorden te weten wat zou gaan gebeuren. Het leek erop dat de hogepriester het zou hebben geweten. Het leek erop dat alle andere priesters het zouden hebben geweten.

⁶¹ En er is vandaag niets veranderd, omdat de Heilige Geest de komst van de Here Jezus voorafgaat. En terwijl de Heilige Geest Zich over de aarde begint uit te strekken, zijn overal opwekkingsvuren uitgebroken, zijn grote tekenen en wonderen gedaan, hebben genezingen plaatsgevonden, zijn profetieën uitgegaan. De hele verzameling van apostolische zegeningen is weer terug naar de Gemeente gekomen. Zoals het toen was, zo is het nu, de geest van de ongelovige schreeuwt het nog steeds uit: “Wie is Dit?”

⁶² Sommigen van hen geloofden in de Here Jezus, om te zeggen dat Hij een goed mens was. Sommigen van hen zeiden: “Hij is een goed Mens.”

⁶³ Dat is wat ze vandaag zeggen. Zij proberen Hem te plaatsen als een Napoleon, een krijgsman. Zij proberen Hem te plaatsen als een—een George Washington, een eerlijk man. Maar Hij was meer dan dat.

⁶⁴ Heeft u bij het lezen van de Schrift opgemerkt? Ze zeiden: “Dit is een profeet die uit Galilea komt.”

⁶⁵ En ze proberen vandaag hetzelfde te zeggen, wanneer ze deze grote beweging van de Here zien: om de zieken en de aangevochtenen terug te herstellen naar gezondheid, om Hem Zijn Geest in Zijn Gemeente te zien gebruiken om de gedachten van de mensen te onderscheiden, om Hem precies datgene te zien doen net zoals Hij deed toen Hij hier op aarde was, om te vervullen wat Hij zei dat plaats zou vinden; zeker, de kerken en de mensen hebben, dit vragend: “Wie is Dit?”

⁶⁶ Zij begrepen niet wie Jezus was, omdat geen van hen Hem door hun scholen kon erkennen. “Uit welke seminarie kwam Hij? Van welke school van theologie kwam Hij?”

⁶⁷ En zo is het vandaag. Het merendeel van de mensen die zijn gezalfd met de Heilige Geest komen niet van enige seminarie. Ze zijn producten van Gods Eigen keuze. Maar de tekenen en de mirakels en de wonderen die in de Bijbel werden beloofd gaan gepaard met deze grote Heilige Geest, als het onder het volk beweegt.

⁶⁸ En vandaag zeggen ze: “Van welke school komen ze?” Zodra je een stad binnenkomt om een opwekking te houden: “Tot welke denominatie behoort u?”

⁶⁹ Ik had een interview vrijdagmiddag, met de rooms-katholieke priester uit de Ierse kerk in Louisville. En ik was nog maar nauwelijks aan hem voorgesteld, een fijn geleerde man, of hij zei: “Meneer Branham, bij welke denominatie bent u?”

Ik zei: “Ik ben bij geen enkele.”

En hij zei dan: “Was u wel aangesteld?”

Ik zei: “Ja, meneer.”

Hij zei: “Wie heeft u aangesteld?”

⁷⁰ Ik zei: “De Here Jezus gaf mij de Heilige Geest om het Evangelie te prediken en gaf mij een opdracht.” Wel, dat is de aanstelling die we nodig hebben.

⁷¹ Jezus zei nooit tegen Zijn discipelen: “Ga heen naar de . . .” Ik bekritiseer die dingen niet, maar zij hebben hun tijd gediend. Hij zei niet: “Ga zoveel jaar studeren om een prediker te zijn.”

⁷² Hij zei: “Blijft u in de stad Jeruzalem; totdat u met kracht uit de hoogte bekleed wordt.” Hij zei dat tegen mensen die hun eigen naam niet konden ondertekenen. “En nadat de Heilige Geest over u komt, dan zult u Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem, als in Judea, Samaria en tot het uiterste der aarde.” Dat is de aanstelling.

⁷³ Het staat nergens vermeld dat Jezus ooit naar een school ging of een diploma behaalde van welk seminarie dan ook. Toch zijn er meer seminaries onder Zijn Naam opgericht, voor religieuze doeleinden, dan voor enige andere—wat er maar anders ook ter wereld geweest is. We hebben geen—het staat nergens vermeld

dat Hij ooit naar school ging. Maar toch zijn er meer scholen onder Zijn Naam gebouwd, dan wat er van welke andere naam maar ook onder de hemelen is, van scholen. Het is ons niet bekend dat Hij een boek heeft geschreven. Toch zijn er meer boeken over Hem geschreven dan de rest van alle literatuur die geschreven is. En vandaag is Zijn Bijbel het populairste Boek dat er in de hele wereld is, onder alle literatuur.

⁷⁴ Maar ziet u, in de dag van de bezoeking, riepen ze: “Wie is Hij?”

⁷⁵ Zie? God neemt iets dat lijkt alsof het niets is, om er iets van te maken. Dat is wat Hem God maakt.

⁷⁶ En toen zij Hem zagen komen rijden door die poort, zeiden sommigen van hen: “Hij is een groot Man.”

⁷⁷ Dat zeggen ze vandaag. Er zijn scholen van theologie die vandaag leren dat Jezus een groot Man was, dat Hij een goed mens was. Sommigen van hen zeggen zelfs dat Hij een profeet was. Nu, als Hij alleen maar een profeet of een goed mens was, bevinden we ons in onze zonden. Hij was méér dan een profeet. Hij was méér dan een goed mens. Toch was Hij een goed mens. Toch was Hij een God-Profeet. Maar Hij was méér dan dat. Hij was God, in het vlees gemanifesteerd, om zonde weg te nemen.

⁷⁸ En toen Hij binnen kwam rijden, zeiden veel van de mensen: “Hij is een genezer. O, wij hebben Hem de ogen van de blinden zien openen. We hebben Hem de kreupele man zien laten lopen. We hebben Hem zien bidden en koorts verliet het kind.” Maar, dan, dat type volgden Hem slechts voor de broden en de vissen.

⁷⁹ En dat is de wijze waarop de menigten vandaag zijn, velen. Als er een genezer is, wel, ze—ze volgen Hem, en Hij is gewoon—Hij is gewoon een oase. Als ze ziek worden, haasten ze zich en zeggen: “O, wilt u alstublieft voor mij bidden dat de Here Jezus mij gezond zal maken?” En zodra ze uit het ziekenhuis komen of het ziekbed, gaan ze regelrecht terug de wereld in, zoals een hond naar zijn braaksel, of een zeug naar haar modderpoel, zoals de Schrift het zei. Gewoon Hem volgen voor wat goed ze uit Hem kunnen krijgen. Ze gebruiken Hem alleen als een—een totempaal, of—of iets dat—dat ze van Hem kunnen krijgen, en verwachten niet om Hem te dienen. Die menigte gaat vandaag nog steeds door.

⁸⁰ Er waren negen melaatsen genezen, en één keerde terug om Hem de lofprijs te geven. Of waren het er tien? Zij, één van hen keerde terug om Hem de lofprijs te geven, en de rest van hen gingen maar verder, ondankbaar.

⁸¹ En als de mensen in Amerika, die zijn genezen door de kracht van God, hun harten zouden keren tot God, zou er een opwekking deze natie treffen die elke kroeg zou sluiten, dat . . . Drankwinkels en whiskywinkels zouden regelrecht uit het beeld worden verwijderd. De kerken zouden vol zijn. De theaters

zouden leeg zijn op zondagavond. En er zou een opwekking uitbreken die door deze natie gaat. Maar wanneer ze het zien gebeuren, de dingen die God doet, schreeuwen ze nog steeds: "Wie is Hij? Wie is deze, die komt? Waar kwamen zij vandaan? Wie is dit? Met welke bevoegdheid wordt dit gedaan?"

⁸² 'k Vergeet nooit, in Johannesburg, Zuid-Afrika. Ik was net ongeveer dertig minuten daarvoor met het vliegtuig aangekomen. En ik was drie dagen en nachten in de lucht geweest, zo moe dat ik het nauwelijks kon verdragen. Ze—ze namen me mee naar het beursterrein waar zo'n vijftig—of zestigduizend mensen bijeen waren. En ik was nog maar nauwelijks op het podium, of de Heilige Geest . . . Ik zag, door de plaats een—een bus aankomen. En het was, had een bord erop: "Durban." Ik zag een jonge man die veel gedoe moest doorstaan en slipte weg van zijn vader en moeder, met één been zes of acht inch korter dan de andere. Hij droeg een wit overhemd met bretels die zijn broek ophielden. En ik lette op de jonge man. Ik keek nog eens terug. Het visioen was verdwenen. En toen, ineens, zag ik dat Licht over een jonge man hangen, ver achter in het gehoor. En ik keek. Ik dacht: "Ik heb hem ergens gezien." Ik lette op hem en dat Licht bleef een paar minuten boven hem. En ik wachtte op de tolk om de volgende woorden op te vangen. Toen zag ik diezelfde jongeman opstaan, zijn krukken neergooien, en zijn zes inch kortere been kwam normaal naar beneden, gelijk met de rest.

⁸³ En ik zei tegen de heer A. J. Schoeman, die vanavond in de Heerlijkheid is. Ik zei: "Meneer Schoeman, citeer gewoon mijn woorden. Het is een visioen."

Hij zei: "Goed."

⁸⁴ En ik zei: "De jongeman die daar achteraan zit met het wit overhemd en bretels aan, hij kwam van een stad genaamd Durban, zo'n vijftienhonderd mijl door het land in een bus. En hij moest van zijn vader en moeder wegglijpen om te komen. Maar hij heeft geloofd in de Here Jezus en hij heeft één been zes inch korter dan de andere."

⁸⁵ En de jongeman sprong op. Daar stond hij, tastte rond naar zijn krukken. En ik zei: "Jongeman, de Here Jezus heeft je genezen." En meteen kwam zijn been zes inch uit, naar normaal met de andere. En zij brachten de jongeman naar het podium en de artsen onderzochten hem daar. U ziet zijn foto in mijn boek.

⁸⁶ Ik stond daar slechts een paar ogenblikken; ik zag een kleine groene auto die op de weg reed en het slipte. Het draaide om naar achteren en raakte een boom. Een jong blondharig meisje werd . . . had een gebroken rug. En ik zei: "Ik zie een kleine groene auto die tegen een boom aan slipte en een jong blondharig meisje van ongeveer achttien jaar oud heeft een gebroken rug. Ze is in een ernstige toestand." Niemand reageerde. En ik kon

haar nergens zien in dat enorme grote publiek van mensen. En ik stond daar gewoon voor een paar minuten. Ik zei: “Begrijp het. Het is. . . Wees niet achterdochtig. Het is de Here Jezus, in de kracht van de opstanding. Hij zond de Heilige Geest om Zijn werk voort te zetten.” En daar zag ik het visioen opnieuw gebeuren. En ik kon de jonge vrouw niet zien.

⁸⁷ Precies op dat moment stond vlak voor me, hier stond dat Licht, zoals u op de foto ziet. En het stond hier. Ik liep daar heen en daar lag ze, beneden aan het podium. Ik zei: “Jonge dame, de Here Jezus heeft je gezond gemaakt.” En ze begon te huilen.

⁸⁸ Haar moeder zei: “O, nee. Vertel haar niet om op te staan!” Zegt: “Als ze beweegt, zal ze sterven.”

⁸⁹ En de jonge dame sprong op haar voeten, schreeuwde het uit en gaf God de lofprijs. En de moeder viel flauw en viel op het veldbed waar het meisje in had gelegen.

Wat is het?

⁹⁰ Net tegen die tijd stond een of andere kritische man daar achterin op en stond met één voet op één stoel en één op de andere, en zei: “U, Amerikaan! Ik daag u uit om mij te vertellen in welke Naam u dit doet! En bij welke denominatie of kerk behoort u?” Ziet u?

⁹¹ Het is gewoon hetzelfde. Ze begrijpen het niet. Ze zien niet uit naar deze dingen. De kerken zien niet uit naar de komst van de Here. En de Heilige Geest is hier om Zijn komst te bevestigen, om het te laten gebeuren. Zoveel. . .

Ieder wil zijn eigen weg nemen. Dat is de wijze waarop het daar was. Elke groep had zijn eigen idee.

⁹² Maar dat is niet de vraag vanavond. Dat is niet waar ik het over heb. Maar de vraag die ik u stel, is, wat denkt ú dat het is? Het gaat u aan. Wie is Deze, die heen en weer door de naties op en af gaat? Niet de mens. De mens kan die dingen niet doen. Wie is het Die spreekt en het de mensen in het gehoor zegt, als, “die *hier* zit, *hier*,” en verschillende plaatsen in de bijeenkomst, wanneer vrouwen en mannen hier binnen gebracht worden, die op sterven liggen? Wie is het?

⁹³ Die jonge vrouw die vanmorgen in het doopbad liep, die drie weken geleden stervende was aan carcinomen kanker, woont hier op Maple Street, mevrouw Baity. En ik vroeg het drie artsen die bij haar waren. Zij had geen schijn van kans om te leven, met vier of vijf kleine kinderen, en mijn moeder die voor hen probeerde te zorgen. Mama zei: “Bill, ze zal nooit meer thuis komen.”

⁹⁴ En ik ging naar de plaats toe waar ze was, en de Here Jezus sprak: “ZO SPREEKT DE HERE, als zij naar de gemeente zal gaan en beloven om te worden gedoopt in de Naam van de Here Jezus en God zal gaan dienen, zal zij naar huis gaan, gezond.”

En ik vroeg haar: “Wilt u dit doen, dame?”

⁹⁵ En ze zei: “Alles wat u zegt, ik zal het doen.” Meteen verdween de pijn. Drie dagen later was ze thuis, en de artsen kunnen geen enkel spoor van die kanker vinden.

⁹⁶ Wie is dit, Die komt in de Naam van de Here? Wie is het? Het is de Heilige Geest van God. Wat is úw mening erover? Wat is úw mening, uw voorganger kennende? En wanneer ze in deze stoelen hier zitten, mensen van buiten de stad, die met epilepsie zitten, zittend . . . Hier zit een man, ergens hier binnen, een Mennonietenbroeder, hier, een slachtoffer van epilepsie. Heb hem nooit gekend of gezien, wist niets van hem. En ineens, ongeveer twee jaar geleden denk ik of zoiets, ja, twee jaar, noemde de Heilige Geest het en zei: “ZO SPREEKT DE HERE.” Hij heeft sindsdien nooit weer een aanval gehad. Wie is het? Wie is het?

⁹⁷ Deze vrouw die hier zat, afgelopen zondag, de laatste keer dat ik hier was, was van ergens in Illinois gekomen. De volgende dag . . . Met een grote tumor in haar lichaam dat kwaadaardig was. En een van de beste medische wetenschap van Illinois nam haar mee naar een grote kliniek om op maandag te worden geopereerd. En ze drong zich een weg erin. Heb haar nooit gezien of van haar gehoord in mijn hele leven. En ineens overschaduwde de Heilige Geest haar en het vertelde haar wie ze was, waar ze vandaan kwam en dat ze de volgende dag geopereerd zou worden. Hoeveel waren hier toen om dat te zien? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] En het nieuws terug te zien komen. De volgende dag, toen ze naar de dokter ging, namen ze haar van kliniek naar kliniek en kunnen geen spoor ervan vinden.

⁹⁸ Wie is Dit? O, God, wees barmhartig! Wie is Dit die dit doet? Zou u durven te zeggen dat het uw voorganger was? Nooit. Zou u durven te zeggen dat de mens iets ermee te maken had? Nooit. Het is de Heilige Geest, de Geest die op onze Here Jezus was. En Zijn komst om Zich te verenigen met Zijn Gemeente is zo dichtbij, dat Hij Zijn grote heilige Licht verspreidt, om te verlossen en in gemeenschap te brengen een Gemeente van de levende God, voor de opname die dicht op handen is. Amen!

⁹⁹ Wie is Het? Ik kan uw vraag niet beantwoorden. Ik kan er voor u geen antwoord op geven. Maar ik kan het voor mezelf beantwoorden. En over deze heilige preekstoel vanavond, voor de oren van deze, het gezelschap, en de—de verworvenen door het Bloed van onze Here Jezus, zeg ik dit uit de grond van mijn hart. Niet omdat ik één van jullie ben, niet omdat ik gewoon iemand anders ben, maar één van de verlost die is gewassen door het Bloed. Ik geloof dat datzelfde Licht dat vanavond in deze gemeente hangt, Diezelfde toont, door Zijn aard, dat het Jezus Christus is, in de vorm van de Heilige Geest.

¹⁰⁰ Iedereen die de Schrift kent, weet dat Jezus zei: “Ik ben van God uitgegaan en Ik ga heen tot God.” Voordat Hij Vlees werd

gemaakt, toen, bij Mozes in de woestijn was Hij de Vuurkolom. En toen Mozes verlangde om Hem te zien, ging Hij voorbij met Zijn achterste delen naar hem toe. En Mozes zei: “Het lijkt zoals een Man.” Toen Hij hier op aarde was, was Hij een Man. Hij deed precies dezelfde dingen die Hij vandaag de dag doet, door mensen die Hij heeft verlost. Daar komt Hij en heeft Zijn foto laten nemen. Wat is het? Na Zijn dood, begrafenis en opstanding.

¹⁰¹ Paulus was op een dag op zijn weg naar Damascus, en een groot Licht sloeg hem neer. Die mensen om hem heen zagen het Licht niet. Maar het sloeg Paulus neer, totdat het hem blind maakte. Hij had problemen met zijn ogen de rest van zijn leven. En Hij zei een keer: “Tenzij ik me zou verheffen boven de allesovertreffende openbaring dat mij gegeven werd,” een doorn in zijn vlees, een boodschapper van de Satan, om hem met vuisten te slaan. Want het was de allesovertreffende openbaring.

¹⁰² En toen Paulus neergeslagen was, onderweg om de mensen te vervolgen die te veel lawaai maakten; een wedergeboren groep, de mensen die ketters werden genoemd. Paulus was onderweg om die te vervolgen, met papieren op zak om hen te arresteren en ze naar Jeruzalem te brengen. En ongeveer midden op de dag, kwam daar een Licht naar beneden dat hem neer sloeg, tegen de grond, en hij viel in het stof van de aarde. Daar kwam een Stem vanuit dat Licht, zeggende: “Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij?”

¹⁰³ En Saul keerde zich om in zijn verblinde toestand, keek omhoog. En hij kon dat grote heerlijke Licht zien. En hij zei: “Here, wie bent U?”

¹⁰⁴ Hij zei: “Ik ben Jezus. Ik ben van God uitgegaan; Ik ben naar God heengegaan. Ik ben van God uitgegaan; Ik keer terug naar God.” Hij zei: “Het is hard voor u met de hielen tegen de prikkels te slaan.”

¹⁰⁵ Een openbaring op dat geheiligde zand, een keer op die plaats, kan de mens nooit meer hetzelfde zijn. Een mens, voordat hij zichzelf een Christen kan noemen, voordat hij zich zo kan identificeren, behoort hij eerst die ervaring te hebben aan de achterzijde van de woestijn, waar hij God ontmoet heeft van aangezicht tot aangezicht.

¹⁰⁶ Want vandaag de dag kunt u elke soort antwoord hebben. U kunt de Here precies zien uitvoeren wat Hij zei om te doen en slimme theologen zullen het wegedeneren. Ze zeggen: “Dat was voor een andere dag. Het was voor *dit*. Of, het is voor een ander tijdperk. Of, het is verkeerd.” Zoals ze over Jezus zeiden: “Hij is Beëlzebul, de duivel. Hij is een waarzegger.” En al die dingen, zij hebben een antwoord.

¹⁰⁷ Maar wanneer een mens ooit in contact is gekomen met Christus, en Hem heeft gezien zoals Paulus het deed, of Hem heeft ervaren, zijn er niet genoeg theologen in de wereld om die ervaring ooit van een mens weg te kunnen verklaren.

108 Dat is de reden vandaag dat ze de ervaring niet hebben. Dat is de reden dat ze niet kunnen zeggen. . . dat ze allemaal zeggen: “Wie is Dit? Wat is Dit? Waar komt het vandaan?” Ze hebben het antwoord niet. Waarom? Omdat het enige wat ze weten is hun theologie dat de één of andere kerk heeft gemaakt. Niet: “theologie te kennen” is Leven. Niet: “de Bijbel te kennen” is Leven.

109 Maar: “Hem te kennen” is Leven. “Hem te kennen” als uw persoonlijke Redder, als Degene Die u heeft vervuld met Zijn tegenwoordigheid. U was erbij toen het gebeurde. Er is niemand die het van u weg kan nemen. Er is niemand die het van u weg kan verklaren. Wanneer u die ervaring meemaakt, wéét u Wie Hij is. Voor mij is Hij Jezus Christus, Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd.

110 Wie is dit die deze wonderen volvoert? Wie is het die deze geweldige werken doet? Is het de prediker? Is het Oral Roberts? Is het Billy Graham? Is het Jack Schuler? William Branham? Wie het ook moge zijn, zij hebben er niets mee van doen. Ze zijn instrumenten.

111 Het is de Heilige Geest Die te voorschijn komt met het Evangelie, met tekenen en wonderen en mirakels, om een volk gereed te maken. De lucht is geladen met verwachting, met gelovigen die verwachten dat Hij komt.

112 En anderen zeggen: “Waarom deze opwekkingen? Waarom hebben we het? Laten we het op een kerk houden.” Wel, het werd in de gemeente gezegd, hier, dat, toen we de nieuwe kerk begonnen te bouwen, werd gezegd: “Wij hebben geen wonderen nodig. We hebben deze dingen niet meer nodig. Wilt u ze, ga dan op het veld, waar ze gebeuren. We hebben ze hier niet nodig.” Wanneer de Branham Tabernakel tot die lage staat neerbuigt, is ze gezonken.

113 Deze gemeente is gefundeerd op de beginselen en de Kracht en het Evangelie van Jezus Christus. En zolang deze tabernakel er is, moge de glorievolle Heilige Geest toegang vinden tot zielen, om te redden en te vullen met de Heilige Geest, en de zieken te genezen. Voor mij is het Jezus Christus, Dezelfde, gisteren, vandaag en voor altijd.

Laat ons bidden.

114 Als u niet weet Wie Hij is, u niet weet waar dit allemaal over gaat, en u zou het graag willen weten, zou u gewoon zo veel doen als uw hand opsteken? En zeggen, door het opheffen van uw hand: “Bid voor mij, Broeder Branham, dat ik Hem zal kennen.” En de Here zegene u. En overal, ik zie uw handen.

115 Nu, Hemelse Vader, wij brengen deze Boodschap, en de vruchten van de mensen die hun handen ophieven, dat zij graag zouden willen weten Wie Dit is. Zij zouden graag deze grote Jezus willen leren kennen. Dat, Zijn komst, van de opstanding,

zo dichtbij is, totdat de zieken beginnen te worden genezen. En nadat dat plaatsvond, toen kwam profetie in de gemeente, daarna gaven en wonderen, nu tot aan dat laatste teken toe. Het volgende dat zal komen, de opname; de Gemeente zal worden weggenomen. En wij, Here, die hebben beweerd om U te kennen in de kracht van Uw opstanding, wij wachten en verlangen en huilen en smeken: “Kom, Here Jezus!”

¹¹⁶ Neem Uw Gemeente in de opname en haal haar spoedig weg, Here. Want spoedig gaan de mensen de aarde opblazen die U voor hen hebt geschapen om erop te leven, omdat ze U ongehoorzaam zijn geweest. Ze hebben niet vrede aangeleerd, maar oorlog. Ze hebben niet gerechtigheid aangeleerd, maar ze hebben onrecht aangeleerd. Hoe dat zij niet allen gretig naar macht zouden zijn! Here, dat kleine plekje in hun hart dat maakt dat ze hongeren naar macht, ze proberen het ergens in een laboratorium te bevredigen, om hun medemens op te blazen.

¹¹⁷ God, als zij slechts konden beseffen dat die macht waar zij naar verlangen de Kracht van de opstanding van de Zoon van God is, de Kracht van de Heilige Geest om hun levens te veranderen; niet om naties op te blazen, maar hun levens te veranderen en hen Uw dienstknechten te maken.

¹¹⁸ Vele mensen, met wilde krankzinnigheid getroffen, zij identificeren ons als een stel “niets wetenden,” en—en als “kettters,” zoals ze het in vroegere dagen deden. Maar toen ze terugkeerden, verblijd, U dankende dat zij de smaad van Uw Naam mochten dragen. Dat is vanavond het gevoel van Uw kinderen, Here, overal. We zijn alleen maar blij.

¹¹⁹ Sommigen in Uw dag probeerden om U te identificeren. Ze zeiden: “Hij is een vriend van die wilde man, Johannes, die uit de woestijn kwam met nauwelijks kleren aan, slechts een oud schapenvacht om zich heen gewikkeld. Een wilde man die de woorden oost en west slingerde en zei: ‘De bijl is aan de wortel van de boom gelegd.’” Ze zeiden: “Hij is een—een volgeling van hem. Hij is een wilde man. Hij is gek. Hij is niet bij zijn verstand.” De bovennatuurlijke bediening die met U was, o Here, verblinde de ogen van diegenen.

¹²⁰ En zo heeft het vandaag de dag. Deze grote Heilige Geest, Die de voorloper van de komst van de Here is, zoals Johannes in zijn tijd, verblindt het volk, voor degenen die niet willen zien. Maar voor degenen die bereid zijn om te zien, Gij hebt hen gekozen. “En al die de Vader Mij gegeven heeft, zullen tot Mij komen,” zei U, “en geen van hen zal verloren gaan. En Ik zal hem opwekken op de laatste dag.” Wij danken U hiervoor.

¹²¹ En degenen die vanavond hun handen hebben opgeheven, wij bidden, o Here God, dat U Uzelf aan hen bekend zult maken, in een ervaring, in de Kracht van de opstanding. Sta het toe, Here.

122 En anderen die hier mogen zijn, die hun handen niet hebben opgeheven, maar toch, in hun hart, wisten ze dat zij het nodig hadden. Ik bid dat U hun wilt zegenen en aan hen het verlangen van hun hart geven.

123 Wanneer we het gebouw vanavond verlaten, mogen wij gaan als veranderde mensen. Mogen wij gaan met een ander doel dan we hadden toen we binnen kwamen, indien het in tegenstelling was tot Uw Goddelijke wil. Mogen wij gaan met een vastberadenheid om vast te houden aan de hoornen van het altaar, totdat onze ziel tevreden is dat we een ervaring met U hebben gehad, en we weten over wie wij spreken, want we hebben Hem ontmoet en kennen Hem en hebben gemeenschap met Hem. Sta deze dingen toe, Vader. Genees de zieken en aangevochtenen.

124 Zegen onze liefelijke en dierbare herder. God, wij bidden dat U met hem zult zijn en zijn fijne zusters, hoe ze ook het Evangelie zingen en het op hun radio prediken.

125 Zegen de vreemdelingen die in onze poorten zijn. Here, mogen zij vanavond weggaan met een last op hun hart, en een voornemen dat zij vanaf dit uur aan, indien zij U niet kennen en U nog niet eerder hebben gediend, mogen zij U dienen. Dit wetende, dat: "Alle andere dingen zullen op niets uitlopen, maar het Woord van de Here zal voor altijd blijven." Sta het toe, Vader.

126 Vergeef ons al onze zonden. En mogen we elkaar ontmoeten op die grote . . . [Leeg gedeelte op de band—Red.]

Want Hij heeft mij eerst bemind
En betaalde mijn redding
Op Golgotha's hout.

127 Nu, na de Boodschap, laten we gewoon onze hoofden buigen en Hem aanbidden, terwijl we tot Hem zingen.

Ik min Hem, (met heel uw hart) ik min Hem
Want Hij heeft mij eerst bemind
En betaalde mijn redding
Op Golgotha's hout.

128 Hoevelen houden echt van Hem? Steek uw hand op, zeg dit als een getuigenis: "Ik heb Hem lief." O, is Hij niet wonderbaar? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Weet u, ik hou er gewoon van om zo te zitten, en gewoon op de één of andere manier Zijn Tegenwoordigheid in te drinken. Zijn Woord dat uitgegaan is, het is in de harten gevallen. Het corrigeert ons. Het brengt ons in onderwerping aan Zijn Geest. Hoe heerlijk is het om Hem dan gewoon te aanbidden! Nu, als u vanavond uit de gemeente gaat, ga, Hem aanbeddend.

129 En vergeet niet deze week dat er woensdagavond een gebedssamenkomst is. Vergeet broeder Neville's uitzending op zondag niet, of op zaterdag, om negen uur op WLRP. Ik hou er gewoon van om ze te horen, jullie niet? Het kwartet, of het

trio klinkt zo mooi. Mijn vrouw en ik en de kinderen, we halen allemaal de kleine radio tevoorschijn en—en blijven er rondom om broeder Neville en zijn uitzending te beluisteren, en zijn prachtige woorden over hoe hij de God verheerlijkt Die hij liefheeft en in gelooft. Ik zeg dit niet om . . .

¹³⁰ Jullie vreemdelingen hier, als u geen thuisgemeente hebt, kom met ons samen. Ik zal u vertellen, niet om dit te zeggen omdat hij hier zit. Nee meneer. Ik heb dit vele malen gezegd. Ik hou van broeder Neville. Ten eerste, hij is een theoloog. Ten eerste is hij een kind van God. Vervolgens is hij elke dag dezelfde. Ik heb hem jarenlang gekend. Hij is geen spier veranderd. Hij is nog steeds Orman Neville, een dienstknecht van de Here Jezus. En ik denk dat hij . . .

¹³¹ Laatst belde ik hem 's avonds op om hem te vragen of hij niet, in zijn programma, wat ruimte voor ons kon maken om langs te komen en voor de zieken te bidden. Er waren enkelen binnengekomen, dat was vanmorgen, weet u. En zijn kleine vrouw nam de telefoon aan, en ik sprak er met mijn vrouw daar over.

¹³² En hoe zijn we God dankbaar voor zijn lieve kleine vrouw en zijn gezin. Dat is heel fijn. Wanneer u een dienaar en zijn vrouw zo met elkaar ziet opschieten, in zachtheid en nederigheid, dat zorgt er gewoon voor dat het zo veel beter gaat met de gemeente. Het is gewoon lieflijker naarmate de dagen voorbijgaan.

¹³³ Hebt u Hem lief met heel uw hart? [Samenkomst zegt: "Amen."—Red.] Goed. We hebben een afsluitend lied dat we zingen: *Neem de naam van Jezus mede*. En geef ons een klein akkoord, zuster, als u het daar in het boek hebt. En we zullen ons afsluitlied zingen. En als we het eerste vers zingen, willen we ons omdraaien, en elkaar de handen schudden. Goed. Geef ons het akkoord.

. . . de naam van Jezus mede,
Kind van kommer en van smart;
't Zal u vreugd en troost gaan schenken
Neem het waar u ook maar gaat.

Dierb're Naam, o hoe zoet!
Hoop der aard en 's hemels vreugd;

God zegen u, broeder.

Dierb're naam, o hoe zoet!
Hoop der aard en 's hemels vreugd.

Laten we nu dit vers nemen.

Bij de naam van Jezus buigend,
Val ootmoedig voor Hem neer,
Koning der koningen in de hemel zullen we
Hem kronen,
Wanneer onze reis voltooid is.

Zal dat niet wonderbaar zijn?

Dierb're, dierb're naam, o hoe zoet!
 Hoop der aard en 's hemels vreugd;
 Dierb're naam, (dierbare naam) o hoe zoet!
 Hoop der aard en 's hemels . . .

¹³⁴ Hoevelen herinneren zich ons liedje dat we vroeger zongen: *Vergeet niet het gezinsgebed?* Herinnert u zich dat? Ik weet niet . . . Thelma, of je dat kent, dat akkoord, of niet? Laten we het eens proberen. Kent u het nog? Laten we . . . Misschien kan ik het eens met u proberen.

Vergeet niet het gezinsgebed,
 Jezus wil u daar ontmoeten;
 Hij zal al uw zorgen dragen,
 O, vergeet niet het gezinsgebed.

¹³⁵ Hoeveel hebben gebed met uw gezin? Dat is goed. Laten we het nog eens proberen. Ik zal het hier terug krijgen. Ik hou daarvan. Allemaal samen nu.

Vergeet—vergeet niet het gezinsgebed,
 Jezus wil u daar ontmoeten;
 Hij zal al uw zorgen dragen,
 O, vergeet niet het gezinsgebed.

¹³⁶ O Here, het is geschreven in de Schrift dat zij van het lichaam van Paulus zakdoeken of schorten namen, en onreine geesten gingen weg van de mensen, en ziekten werden genezen. Wij bidden, o Here, dat het op dezelfde wijze over dezen vanavond zal worden getoond, als ik ze naar de hulpbehoevenden en de zieken zend. Ergens in één van de landen is er iemand die wacht en verwacht dat dit gebeurt. Ik bid, Vader, dat U het in de Naam van Jezus, Uw Zoon, zult toestaan. Amen.

¹³⁷ Nu zal ik vragen, terwijl we onze hoofden buigen, als onze meest dierbare broeder Smith daar, van de Church of God, die we, net zoals onze broeder Neville hier, bevonden hebben om een loyale, trouwe dienaar van God te zijn. Ik zal hem vragen om te vragen dat de zegeningen over u zich deze komende week zullen voortzetten. God zegene u, tot weerziens.

¹³⁸ Broeder Smith. [Broeder Smith bidt—Red.] Ja, Here. Ja. Ja. Ja. Ja. Amen.

¹³⁹ Schud elkaar de handen. We verwelkomen u weer terug naar de tabernakel. God zegene u.

WIE IS DIT? DUT59-0510E
(Who Is This?)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op Moederdag, zondagavond 10 mei 1959 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2019 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org